

[Jacob Lindenskov]

ske anliggender. Jeg føler, Folketinget gør sig umage, når færøske anliggender og færøske sager er til behandling, og færøske anskuelser kommer som regel frem på en værdig måde.

Jeg vil gerne rette en tak til statsministeren som Færøernes minister, selv om han ikke er til stede i dag, for den meget gode behandling af sit specielle ressortområde, Færøerne, og ligeledes de respektive ministre for veludført arbejde i forbindelse med de love og bestemmelser, der er gennemført i dette år.

Den strenge økonomiske kur, Færøerne nu gennemgår, kræver politisk beslutsomhed. Evner vi det, vil vi genvinde et økonomisk stabilt samfund, hvor der igen vil være brug for alle kræfter, og bidrag til opretholdelse af gode relationer mellem Færøerne og Folketinget vil absolut være til gavn for genskabelse af et stabilt og sundt færøsk samfund.

Breckmann (Fær.):

Statsministeren besøger Færøerne i næste uge for anden gang i de forløbne ti år. Denne gang for at underskrive aftalen mellem regeringen og landsstyret om overdragelse af administrationen af Færøernes undergrund og eventuelle råstoffer i den. Hjertelig velkommen! Dette besøg gør juleugen i år historisk, men derefter har vi vist ikke så meget at se frem til andet end blod, sved og tårer.

Et af tidens tegn ligger i den foreliggende finanslov, der omfatter statens lånegaranti til Færøerne på omkring 500 mio. kr. ud over ca. 1 mia. kr., som Færøerne får i statsstøtte, og det svarer til ca. 40 pct. af den årlige statsstøtte, Grønland modtager. Lånegarantien er måske kun begyndelsen – desværre – på en omfattende, men nødvendig omlægning af Færøernes økonomi. Det må vi bare se i øjnene.

Kendsgerningen om undergrundens overdragelse, hvis Socialdemokratiet her på Tinge tillader det, gør det unødvendigt at spekulere så meget over årsagen til, at statsministeren uventet i efteråret besluttede at afhænde den til landsstyret. Dog kan jeg ikke lade være med at se en sammenhæng mellem Færøernes desperate økonomiske situation, der blev klarlagt i det rådgivende udvalgs årsrapport og Finanstilsynets beslutning i august-september om at likvidere vore to store banker – der dog siden hen er blevet reddet – og på den anden side regeringens beslutning om at løse op for en vi-

dere udvikling og forhåbentlig en udvinding af vor undergrunds mulige råstoffer. Håbet om råstofforekomster udgør på længere sigt Færøernes bedste chance for at opretholde den nødvendige levestandard og vort samfunds beståen, hvad der kan forebygge en masseflugt af det færøske folk til Danmark. Den danske pressehætz hjulpet godt på vej af Fremskridtspartiet har delvis ødelagt Færøernes mulighed for at fungere i et normalt økonomisk forhold til udlandet.

Under sit desværre så korte besøg på Færøerne vil statsministeren få lejlighed til at se, hvordan vor del af riget forsøger at kæmpe sig igennem krisen, hvis sværeste del stadig ligger forude, ja, vel langt ind i 1990'erne, hvis fiskeriet ikke hurtigt kommer sig.

Lagtinget prøver i disse dage at leve op til det danske krav om at balancere finansloven for 1993. Vi skal fjerne de sidste par års ca. 15 pct.s underskud her og nu, og det svarer, som jeg har sagt før, til et krav om, at Folketinget skulle få denne finanslov for 1993 til at balancere ved at fjerne det forventede 40 mia. kr.s underskud på én gang, og det ville blive en svær opgave selv for en dygtig finansminister.

Jeg kan gentage, at siden Folkeflokkens genindtræden i landsstyret i 1989 har vi reduceret Lagtingets budget fra ca. 3.500 mio. kr. i 1989 til 2.500 mio. kr. til næste år, det vil sige med et tal, der ville svare til 90 mia. kr. i besparelser i dansk målestok. Det ville forekomme uoverkommeligt her i Danmark, og derudover har landskassen siden 1988 betalt effektive garantiforpligtelser, der i danske tal ville svare til 130 mia. kr.

Disse kæmpeindhug i vores økonomi har medført, at den danske statsstøtte til Færøerne helst skal blive mindre i 1993 end i år, og det er et skridt i den rigtige retning for begge parter og første gang i mange år, måske nogen sinde, at det er sket. Vi har siden 1989 klaret at vende et underskud på betalingsbalancen til et overskud i 1990, 1991 og forhåbentlig også i 1992 med et tal, der i dansk målestok ville svare til 150 mia. kr. i årligt gennemsnit i forhold til 1988, men prisen har desværre været et årligt budgetunderskud på ca. 50 mia. kr. i danske forholdstal, og det er disse besparelser på ca. 400 mio. kr., som vi bliver pålagt at fjerne i 1993 fra lagtingsbudgettet, selv om regeringen af Folketingets udgiftspartier til venstre i den-